

Spa - si - tel svě - ta dnes. Sva - tý, sva-tý, tři-krát sva-tý,

vě - čný Bůh O-tec, Syn a ú - tě - chy pl - ný Duch.

2. Nebesa, hle, plná jeho slávy jsou,
k chvále Boží národy všechny zvou.
Hosana již rozezvuč se v světa dál:
Požehnán buď na věky Kristus Král!

M₄ 213

1. Hvě - zda sví - - tí nad Bet - lé - mem, ne - - be

ple - - sá, zem zní zpě - vem, svě - tlem zá - - ři

je - - sky - ně ja - - ko ra - - jská sva - ty - - ně.

2. Hostem jejím Syn je Boží,
v jehož ruce Pán vše složí;
a zde leží maličký
v klínu chudé matičky.

3. Pánu svému vstříc již spějme,
s nebem slávu, čest mu vzdejme;
Bůh sám z nebe přišel k nám,
zemi změnil ve svůj chrám.